

30. august 2005

Journalnr.

/CB

Notat om sagsforløb og baggrund for ”vandprissagen”

Den tidligere vandkontrakt udløb med udgangen af 1994. Forhandlinger om en ny kontrakt strandede bl.a. på uenigheden om Københavns Vandforsynings ret til overfor aftagerkommunerne at indregne en forrentning af sin investerede kapital i vandprisen.

Københavns Vandforsynings krav om indregning af et forrentnings-element byggede på, at der er tale om privatretlige aftaler.

Som en følge af kommunens dispositionsret til egenkapitalen er det kommunens opfattelse, at der kan indregnes en forrentning af egenkapitalen i vandprisen. Dette fremgår af vandloven, der efter august 1998, har indeholdt prisbestemmelser, der regulerer dette spørgsmål. Således fastslår § 52a, stk. 3, at der i prisen for vand kan indregnes medgåede udgifter herunder udgifter til fremmedkapital.

En begrænsning af dispositionsretten til egenkapital kræver særskilt lovhjemmel. Københavns Kommune har noteret sig, at styrelsen ikke har anvist en sådan lovhjemmel, der begrænser Københavns Kommunes dispositionsret. På el- og varmeområdet har bl.a. Kammeradvokaten udtalt, at ejerne har dispositionsretten til egenkapitalen, da der ikke – hverken i forsyningslovene eller andre love – er indskrevet en begrænsning i dispositionsretten.

På grund af den store lighed mellem sagerne på el- og varmeområderne samt at advokatfirmaet Bech, Bruun & Dragsted i deres arbejde for Miljøstyrelsen ikke har kunnet finde begrænsninger i dispositionsretten til egenkapitalen på vandforsyningsområdet anbefaler advokat Claus Høgh Madsen at sagen ankes. Claus Høgh Madsen varetog på vegne af Dansk Energi ”kapitalsagen” på elområdet.

Spørgsmålet om dispositionsretten er principiel og kan ligeledes få betydning for dispositionsretten til egenkapitalen i KE Afløb.

Herudover har sagen drejet som om, hvorvidt forrentning af de arealer, som vandforsyningen anvender, men som kommunen ejer, skal baseres på anskaffelsesprisen (ca. 6 mio. kr.) eller den offentlige ejendomsvurdering (ca. 140 mio. kr.). København Energi har fået medhold i, at den offentlige ejendomsvurdering kan anvendes.

**Økonomiforvaltningen
3. kontor**

**Rådhuset
1599 København V**

**Telefon
33 66 33 66**

**Direkte telefon
33 66 28 90**

**E-mail
cb@okf.kk.dk**

www.kk.dk

Sagens kronologi

1994

Københavns Kommunes tidligere overenskomst med de 19 aftagerkommuner om levering af vand udløb den 31. december 1994. Forhandlingerne om en ny overenskomst strandede, og aftagerkommunerne indbragte sagen for Miljøstyrelsen.

1996

Miljøstyrelsen traf i januar 1996 en principafgørelse om prisfastsættelsen, og aftagerkommunerne foretog herefter en ensidig nedsættelse af vandprisen beregnet på baggrund af Miljøstyrelsens afgørelse.

Borgerrepræsentationen besluttede i maj 1996 at udtage stævning mod Herlev Kommune som talsmand for aftagerkommunerne om at anerkende Københavns Kommunes principper for beregning af vandprisen

1998

Københavns Kommune udtog på foranledning af Herlev Kommune stævning mod Miljøstyrelsen mhp. At få afklaret styrelsens kompetence til med bindende virkning at fastsætte vandprisen.

2000

Københavns Kommune bestred, at Miljøstyrelsen havde kompetence til at fastsætte vandprisen og indbragte sagen for Landsretten, som den 11. januar 2000 afsagde kendelse om at Miljøstyrelsen er kompetent.

Borgerrepræsentationen behandlede på deres møde den 2. marts 2000 indstilling om at anke Landsrettens afgørelse (BR 86/2000). Borgerrepræsentationen tiltrådte indstillingen ud fra bl.a. følgende argumentation:

”Det er de to forvaltningers opfattelse (Miljø- og Forsyningsforvaltningen og Økonomiforvaltningen, red.), at den af Øster Landsret afsagte dom ikke forholder sig til de anbringender, der fra Københavns Kommunes side er anført som begrundelse for at fastholde, at Miljøstyrelsen ikke har kompetence til at træffe afgørelse i spørgsmålet om fastsættelse af vandprisen. Landsrettens dom har således ikke givet nogen anden vurdering af sagens retslige spørgsmål, end hvad der fra kommunens advokat er forfægtet for landsretten.

Sagen har - som kompliceret lovforklningsspørgsmål – en karakter, som gør den velegnet til prøvelse for Højesteret. Den angår ikke som andre sager en tvivlsom bevisbedømmelse, men et egentligt principielt lovforklningsspørgsmål.”, citat fra BR 86/2000.

2001

Københavns Kommune ankede Landsrettens kendelse til Højesteret, som den 10. oktober 2001 stadfæstede Landsrettens kendelse.

På denne baggrund satte Københavns Kommune selve sagen om prisfastsættelse i bero i Landsretten og besluttede i stedet at genoptage forhandlingerne med omegnskommunerne.

2003

Efter forgæves forhandlinger blev sagen efter aftale med omegnskommunerne indbragt for Miljøstyrelsen den 1. juli 2003.

2005

Miljøstyrelsen traf den 24. maj 2005 afgørelse i sagen. Afgørelsen fastslog, at der ikke kan indregnes i forrentning i vandprisen.

Advokat Niels Fisch-Thomsen fra advokatfirmaet Fisch-Thomsen & Partnere lægger i brev af 6. juni 2005 til grund, at kommunen anker Miljøstyrelsens afgørelse til miljøministeren. Anken er en forudsætning for at sagen kan indbringes for domstolene.

Miljøstyrelsens afgørelse er den 21. juni 2005 indbragt for Miljøministeren med forbehold for godkendelse heraf i BR.